

عنوان مقاله:

مقایسه اوقات فراغت ورزشی دانش آموزان مقطع ابتدایی و متوسطه اول منطقه احمدآباد

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و سومین همایش ملی نیمه مجازی اوقات فراغت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مبین مختاریان نوگلی - کارشناس علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید بهشتی مشهد

مهدی لطفی رضائی - کارشناس علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از اقشار مهم جامعه، محصلین آن هستند افرادی که همواره دولت ها و برنامه ریزان، توجه به آنان را در سرلوحه برنامه های خود قرار داده و می دهند. چراکه آینده آن جامعه به دست دانش آموزانش رقم خواهد خورد. لذا برنامه ریزی برای اوقات فراغت این افراد و چگونگی سپری کردن آن توسط دانش آموزان بسیار اهمیت می یابد. چراکه از طریق اوقات فراغت دانش آموزان می توان جهت گیری آینده آن ها را پیش بینی و مشخص کرد. به عنوان مثال اگر دانش آموزی ترغیب شود که بخشی از اوقات فراغت خود را با میل و رغبت به ورزش اختصاص دهد؛ صرف نظر از تاثیر مطلوب این امر در سلامتی او در دوران بزرگسالی، حتی می توان در آینده و جهت گیری شغلی او نیز تاثیر گذاشت. امروزه باتوجه به خانه نشین شدن کودکان و نوجوانان توجه به فعالیت های ورزشی بیش از پیش کاهش یافته است و لزوم توجه به اختصاص قسمتی از اوقات فراغت دانش آموزان در هر مقطعی به ورزش فراتر از گذشته اهمیت یافته است. در این بین، مابین دانش آموزان مقاطع مختلف تحصیلی تفاوت هایی در پرداختن به امور ورزشی مشاهده می گردد و پژوهش حاضر نیز به منظور بررسی و مقایسه چگونگی سپری کردن این اوقات توسط دانش آموزان مقطع ابتدایی و متوسطه اول تدوین شده است. این پژوهش از نوع مقطعی بوده و جامعه آماری آن را کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی و متوسطه اول شهرستان مشهد در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۲ تشکیل داده اند. حجم نمونه شامل ۴۰ نفر دانش آموز مقطع ابتدایی و متوسطه اول است (۲۰ نفر ابتدایی و ۲۰ نفر متوسطه اول). در این تحقیق نمونه گیری به روش تصادفی خوشه ای صورت گرفته و ابزار اندازه گیری آن پرسشنامه اوقات فراغت ورزشی گودین و شفرد است. پایایی این ابزار ۸۲٪ به دست آمد. براساس نتایجی که از پژوهش حاصل آمد، دانش آموزان ابتدایی زمان بیشتری را از اوقات فراغت خود نسبت به دانش آموزان متوسطه، به ورزش های شدید و آرام اختصاص می دهند یعنی آن ها در فعالیت های شدیدی مانند فوتبال، دویدن، آرام راه رفتن، والیبال، بسکتبال و کلبه فعالیت هایی که متعاقب آن ضربان قلب تند است و همچنین فعالیت هایی که حداقل تلاش ممکن را لازم داشتند نسبت به دانش آموزان متوسطه، عملکرد بالاتری را از خود نشان دادند و در مقابل دانش آموزان متوسطه در فعالیت های متوسط ورزشی زمان بیشتری را نسبت به دانش آموزان ابتدایی صرف می کنند؛ یعنی آن ها فعالیت هایی مانند دوچرخه سواری که مابین دو فعالیت قبلی است را بیشتر مورد توجه قرار می دهند. یا توجه به تفاوت معنادار این دو گروه در این سه نوع فعالیت ورزشی شایسته است این امر در پژوهش های آینده مورد توجه قرار گرفته و علل آن مورد بررسی قرارگیرد.

کلمات کلیدی:

اوقات فراغت، ورزش، دانش آموز، ابتدایی، متوسطه اول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1691900>

